

[Sundhedsministeren]

Det er lægers opgave at behandle, at lindre og at trøste. Vi må ikke nå dertil, hvor man kan få en forestilling om, at det kan blive en lægelig opgave at hjælpe mennesker herfra.

Vi må så kraftigt som overhovedet muligt tage afstand fra begrebet aktiv dødshjælp. Det forhindrer ikke, at man menneskeligt i enkeltstående fortvivlede situationer kan have meget stor forståelse for patienters ønske om at få lov til at komme herfra, men det kan på ingen måde retfærdiggøre begrebet aktiv dødshjælp.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1, underændringsforslag nr. 3 til ændringsforslag nr. 2, ændringsforslag nr. 2, således ændret, § 1, således ændret, ændringsforslag nr. 4, § 2, således ændret, og § 3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

17) Anden behandling af lovforslag nr. L 182:

Forslag til lov om offentlige arkiver m.v.

Af kulturministeren (Grethe Rostbøll).

(Fremsat 22/1 92. Første behandling 30/1 92. Betænkning 29/2 92).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Gert Petersen (SF):

Dette lovforslag afløser, når det bliver vedtaget, en mere end 100 år gammel lov, så det ville være mirakuløst, om der ikke var visse fremskridt og helst betydelige fremskridt i den nye lov, når det er så længe siden, man sidst har haft fat på det her i lovsform. Og det er der også, der er betydelige fremskridt i retning af større åbenhed, efter vores opfattelse ikke tilstrækkeligt, men nok til, at vi stemmer for loven. Vi kunne godt have ønsket os at komme endnu længere, og jeg ved, at Socialdemokratiet har den samme opfattelse.

For mit eget vedkommende ser jeg den svenske ordning, hvor man har en 40-års-maksimumsgrænse i statsfølsomme sager og en 70-års-maksimumsgrænse i personsager for at opnå tilgængelighed, som noget nær modellen. Det er ikke opnået her, men der er alligevel betydelige fremskridt med hensyn til tilgængelighed, og disse fremskridt er yderligere understreget i udvalgets betænkning. Vi opfatter så – og jeg ved, at jeg også kan tale på Socialdemokratiets vegne – den kommende fireårsperiode indtil revisionen som en slags afprøvning af de nye principper, og man må under denne afprøvning se, om man kan drage konklusioner om at gå endnu videre i den ene eller anden retning.

Det håber jeg man vil gøre, men det er selvfølgelig noget, der vil blive taget stilling til til den tid.

Det er ganske naturligt, at når vi ikke har haft nogen rigtig lovfornyelse på området i 100 år og vi så endelig får det, må man også foretage en slags afprøvning, og den får vi med denne fireårige periode. Det gælder tilgængeligheden. Det kan vel også komme til at gælde et andet problem, hvor vi også gerne ville have været længere, nemlig spørgsmålet om en styrkelse af lokalarkivernes position.

Jeg synes, det er et rimeligt resultat, vi er nået til enighed om i udvalget, og vi kan naturligvis støtte samtlige ændringsforslag.

Ole Vig Jensen (RV):

Jeg skal kun gøre et par bemærkninger ud over den, at jeg glæder mig over, at et så bredt flertal i Folketinget slutter op om ændringsforslagene og arkivloven og dermed også de for-